

Voedsel wat op voedsel lijkt, maar het niet is

Ja, u leest het goed, zulk voedsel wordt meer en meer aangeboden in winkels. Het ziet er prima uit, het ruikt verrukkelijk en smaakt heerlijk maar er zitten geen vitaminen, mineralen, vezels of andere substantie in wat ons lichaam nodig heeft.

Geestelijk gezien gaat het eigenlijk net zo. Het is veel gelovigen afgeleerd om de Heere God nog te geloven op Zijn Woord. Sloten water bij de wijn en ‘twijfelen’ is het hoogste goed. Gevolg? ‘Ja, als de dominee zelf twijfelt, wie ben ik dan dat ik de Bijbel serieus neem?’

Mensen zijn niet meer zo geïnteresseerd in de Bijbel en wat de Heere God in dit briljante boek allemaal te bieden heeft. Kerken lopen leeg en in die paar die er nog zijn, klinkt een holle, lege boodschap waar de geestelijke vitaminen uit verwijderd zijn, de goede niet te na gesproken.

De laatste jaren hebben we een paar familieleden ten grave gedragen en we werden ook daar met de neus op de geestelijk armetierige feiten gedrukt.

De voorgangers die we daar meemaakten namen het woord ‘God’ niet in de mond en ook de naam van ‘Jezus’ kwam niet voor. ‘Genade’ en ‘Liefde’ misten ook jammerlijk. Troost voor de nabestaanden was ver te zoeken en in één geval had de dienstdoende

meneer zelfs een smoezelige, lichtbruine jurk aan, zodat ik bij het binnenkomen even dacht dat ik in de verkeerde kerk was. Deze man bestond het zelfs om het stoffelijk overschot in de kist nog even ‘rust zacht’ toe te wensen, terwijl hij even tevoren in de kerk nog gerefereerd had aan het ‘land van licht’ waar de overledene nu zou zijn. Wie het nog snapt mag het zeggen...

Het lijkt allemaal op geestelijk voedsel, maar dat is het niet. Hier kun je -geestelijk gesproken- niet van groeien; integendeel, dit loopt uit op zware ondervoeding. Een gemiste kans vooral ook omdat er veel kleinkinderen bij waren. Het voedt niet en smaakt niet en ik word er behoorlijk onpasselijk van. En ik verbaas me er ook al niet meer over om achteraf toch van deze of gene nog te horen dat het een ‘mooie afscheidsdienst’ was. Toen kreeg ik er nog een CD-tje van ook... ‘Voedsel wat op voedsel lijkt’ smaakt mij niet meer; ondanks de mooie kerken, prachtige koren en kaarsen en alles wat je bedenken kunt. Een perfect belichtte

bloemenzee en een rivier door de kerk met een sublieme muziekinstallatie en alles glanst en glimt. Maar het levert geestelijk gesproken niks op. Armoede, terwijl Gods Woord toch zo veel te bieden heeft. Datgene wat de Heere God de mens aanbiedt is zo overweldigend: Genade, Liefde en Vergeving in overvloed. Dat alleen geeft rust en vrede in ons hart.

Gelukkig hebben we de Bijbel in onze eigen taal en geeft de Heere God ons de gelegenheid om er nog steeds samen van te genieten met medegelovigen. Maar het zijn meer de kleine splintergroepjes hier en

daar die zich daarmee bezighouden en ook daar neemt het aantal gelovigen die medeverantwoordelijkheid willen dragen in praktische zaken af.

Conclusie? Gewoon blijmoedig doorgaan op de ingeslagen weg aan de hand van de Heere God zolang het nog kan. En daarna zal God wel weer een andere weg openen om te bewandelen.

Hij is tenslotte in ons een goed werk begonnen, volgens Filippenzen 1:6 en Hij zal dat Hoogstpersoonlijk ook voltooien. Daar kan ik alleen maar blij mee zijn!

